ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΙΣ

Ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς, μετὰ τὴν ἐπανεκλογήν του, ὡμίλησε περὶ ἀγῶνος τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους διὰ τὴν «αὐτοδιάθεσιν τῶν λαῶν», ἀντὶ νὰ ἀναφερθῇ ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν Κυπριακὸν λαόν. Καὶ αὐτὴ ἡ γενίκευσις παρεξηγήθη ἀπὸ μερικούς, οἱ ὁποῖοι ἀρέσκονται εἰς τὸ παιγνίδι τῶν λέξεων. Καθ' ἡμᾶς, δὲν ὑπάρχει βάσις διὰ κριτικὴν ἀπὸ τὴν πλευρὰν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, δεδομένου ὅτι δὲν εἶναι ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἁρμόδιος νὰ χαράσσῃ τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, ἀλλὰ ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως, ὅστις καὶ ὡμίλησε σαφῶς καὶ εἰς τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις καὶ μετέπειτα, ἐν ἀπολύτῳ ἁρμονίᾳ μετὰ τῆς Ἐθναρχίας τῆς Κύπρου. Ἐξ ἄλλου μακάρι νὰ ἠκολουθεῖτο ἐν παντὶ ἡ ἄποψις τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, δηλαδὴ ὁ ἀγὼν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ πλευρὸν ὅλων τῶν ἀποικιακῶν λαῶν διὰ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς αὐτοδιαθέσεως καὶ ἐναντίον παντὸς δυνάστου, ὄχι δὲ μόνον τοῦ δυνάστου τῆς Κύπρου. Θὰ ἦτο ἀγὼν συνεπής.

Ο ΑΘΩΟΣ ΜΕΛΛΟΘΑΝΑΤΟΣ

Διαφωνοῦμεν μὲ τὴν ὀργάνωσιν τῶν «Ἑλληνικῶν Σπουδῶν» διὰ τὸ κείμενον, τὸ ὁποῖον καλεῖ τοὺς Ἕλληνας νὰ ὑπογράψουν πρὸς ἀποτροπὴν τῆς θανατικῆς ἐκτελέσεως τοῦ Κυπρίου Καραόλη. Ἀναφέρονται εἰς αὐτὸ τὸ κείμενον καὶ τὰ ἑξῆς:

«Οἱ κάτωθι ὑπογραφόμενοι, ὡς ἐλεύθεροι πολῖται, ἀξιοῦμεν νὰ ἐλευθερωθῇ ὁ Κύπριος πατριώτης Μιχαὴλ Καραόλης, διότι, ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἶναι ἀθῶος, ἡ μόνη κατηγορία ἐναντίον του εἶναι ὅτι ἀγαπᾷ τὴν ἐλευθερίαν καὶ μισεῖ τὴν ξενικὴν καταπίεσιν».

Αὐτὰ εἶναι ἀλαμπουρνέζικα, οὐδόλως δὲ θίγουν τὴν οὐσίαν τοῦ προβλήματος. Δὲν εἶναι ἀληθὲς ὅτι ὁ Καραόλης κατεδικάσθη εἰς θάνατον μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι ἀγαπᾷ τὴν πατρίδα του καὶ μισεῖ τὴν ξένην καταπίεσιν, ἀλλὰ μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι αὐτὸς ἐφόνευσε ἕνα ἀστυνομικὸν Ἕλληνα προδότην εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δυνάστου. Καὶ ἡ διαμαρτυρία ἔπρεπε νὰ τονίζῃ ὅτι ἡ κατηγορία εἶναι ψευδὴς καὶ ὅτι ἡ καταδίκη ἐστηρίχθη εἰς σκευωρίαν καὶ ἀποτελεῖ ἐσκεμμένην δολοφονικὴν ἀπόφασιν. Ἔτσι, σταράτα, πρέπει νὰ λεχθοῦν τὰ πράγματα καὶ νὰ καταγγελθῇ ἡ Ἀγγλία ὡς ἔνοχος τῆς σκευωρίας, ἡ ὁποία ἔχει σκοπὸν τὴν τρομοκράτησιν τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΑ

Ἡ Τουρκία ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν τῆς ἀμερικανικῆς κυβερνήσεως περὶ ἐγκαταστάσεως εἰς τὰ τουρκικὰ ὕδατα τοῦ Εὐξείνου ἑνὸς ραδιοφωνικοῦ πομποῦ τῆς «Φωνῆς τῆς Ἀμερικῆς» πρὸς ἄσκησιν προπαγάνδας ἀντισοβιετικῆς. Μὰ τὴν ἀλήθεια, καμαρώνομε τοὺς Τούρκους διὰ τὴν στάσιν των. Ἡμεῖς ἔχομεν ἀπὸ ἐτῶν παραχωρήσει τὸ δικαίωμα τοῦτο καὶ ὑπάρχει εἰς τὰ ὕδατα τῆς Ρόδου ὁ πλωτὸς ραδιοπομπός, συγκομίζομεν δὲ τὰ ἐπίχειρα τῆς δουλοφροσύνης μας...

ΜΙΑ ΟΜΟΛΟΓΙΑ

Τὸ «Ἐκόνομιστ» παραδέχθη ὅτι αἱ ταραχαὶ τῆς Σμύρνης καὶ Κωνσταντινουπόλεως, ἐὰν δὲν ὠργανώθησαν κατὰ ἄμεσον τρόπον ἀπὸ τὴν ἀγγλικὴν διπλωματίαν, τοὐλάχιστον κατέστησαν δυνατὰ χάρις εἰς τὴν δημιουργηθεῖσαν ἀπὸ αὐτὴν ἀτμόσφαιραν. Καὶ ἀποκαλύπτει τὸ ἔγκυρον ἀγγλικὸν περιοδικὸν ὅτι ἀπὸ διετίας οἱ Τοῦρκοι παρωτρύνοντο νὰ ἀναμιχθοῦν εἰς τὸ Κυπριακὸν ζήτημα. Δίδει, λοιπόν, τὸ ἀγγλικὸν περιοδικὸν εἰς τοὺς Ἄγγλους τὴν ἐξήγησιν τῶν αἰσθημάτων τὰ ὁποῖα τρέφουν σήμερον οἱ Ἕλληνες ἀπέναντί των, εἰς φυσικὴν ἐξέγερσιν διὰ τὴν δολοπλοκίαν ἐναντίον τοῦ μόνου πιστοῦ συμμάχου των.

ΟΙ ΑΕΡΟΠΟΡΟΙ

Μετὰ τὴν ἀποφυλάκισιν τῶν ἀεροπόρων, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ κοινὴ γνώμη δὲν ἔχει πεισθῆ ὅτι ὑπῆρξαν ἔνοχοι, ἐφόρεσαν αὐτοὶ τὴν στολήν των. Θὰ τοὺς τὴν ἀφαιρέσῃ ἡ κυβέρνησις διὰ μιᾶς ἀποστρατείας; Θὰ πρέπει τότε νὰ ἀποφασίσῃ καὶ περὶ τῆς ἀποστρατείας ἐκείνων ποὺ θεωροῦνται ὡς θύται, διότι μόνον ἔτσι θ' ἀπαλλαγῇ τὸ σῶμα τῆς Ἀεροπορίας μιᾶς βαρείας κληρονομίας. Τοῦτο δὲ ἀσχέτως τῆς μελλοντικῆς νέας δικαστικῆς ἐξετάσεως τῆς ὑποθέσεως.

ΟΙ ΕΦΟΡΙΑΚΟΙ

Οὐδεὶς ὑποστηρίζει ὅτι ἔχει εὐρυτέραν σημασίαν ἡ περίπτωσις τοῦ Ἐφοριακοῦ ὑπαλλήλου, ὅστις ἠξίωσεν ἀμοιβὴν διὰ τὴν ἔκθεσίν του ὑπὲρ ἑνὸς φορολογουμένου. Ἀντιθέτως, εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ Ἐφοριακοί, ἐργαζόμενοι εἰς ἕνα τομέα τῆς Κρατικῆς μηχανῆς ζωτικῆς σημασίας καὶ ἐξαιρετικῆς λεπτότητος, ἐπιτελοῦν τὸ καθῆκον των μὲ ζῆλον καὶ μὲ αὐτοθυσίαν. Καὶ εἶναι διὰ τοῦτο ἄξιοι ἰδιαιτέρας τιμῆς καὶ στοργῆς ἐκ μέρους τῆς Πολιτείας. Ἀντιστοίχως ὅμως, εἶναι ἐπίσης ἀληθὲς ὅτι μεμονωμέναι εἶναι αἱ περιπτώσεις τῶν φορολογουμένων οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκουν τὴν συναλλαγὴν πρὸς κάλυψιν τῶν κερδῶν των. Διὰ τοῦτο πρέπει καὶ εἰς τοὺς Ἐφοριακοὺς νὰ καταπολεμηθῇ ἡ ἀντίληψις (ἐμπνεομένη, δυστυχῶς, ἀπὸ τὸ Ὑπουργεῖον ἑκάστοτε) ὅτι πᾶς φορολογούμενος ἐπιδιώκει τὴν φοροδιαφυγήν. Πρέπει οἱ φορολογούμενοι νὰ θεωροῦνται τίμιοι μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου καὶ ὄχι κακόπιστοι μέχρις ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου.

ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ

Εἰς συνέντευξιν ἀποκαλυπτικὴν διὰ τὴν ἰδιωτικήν του ζωήν, ὁ κ. Μαρκεζίνης ἀφηγήθη ὅτι οὐδεμίαν σοβαρὰν πρᾶξιν ἀποφασίζει προτοῦ νὰ ζητήσῃ τὴν βοήθειαν τῆς Ἁγίας Βαρβάρας, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ προστάτιδά του. Καὶ διὰ τὴν ὑποτίμησιν τῆς δραχμῆς, ἐζήτησε τὴν βοήθειαν τῆς ἁγίας. Πολὺ σωστά, ἀφοῦ εἶναι ταυτοχρόνως προστάτις τοῦ... πυροβολικοῦ καὶ ἐπρόκειτο διὰ τὸν κανονιοβολισμὸν τῆς πίστεως πρὸς τὸ νόμισμα...

ΘΑ ΑΡΘΗ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ. Πληροφορούμεθα, ὅτι τὸ Γενικὸν Ἐπιτελεῖον Ἐθνικῆς Ἀμύνης μελετᾷ τὴν κατάργησιν τοῦ διατάγματος, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἡ χώρα, τελεῖ εἰς κατάστασιν ἐπιστρατεύσεως.

Ἐφ' ὅσον παύσῃ ἰσχῦον τὸ διάταγμα τοῦτο, ὁ ὑπουργὸς Ἐθνικῆς Ἀμύνης δὲν θὰ ἔχῃ ἐφεξῆς τὸ δικαίωμα νὰ διατηρῇ ὑπὸ τὰ ὅπλα ἐφέδρους.

Πᾶς ὁπλίτης ἢ ἀξιωματικός, συμπληρώσας τὸ ἀνώτατον ὅριον θητείας, θὰ ἀπολύεται ἀμέσως.

ΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΞΕΡΕΥΝΗΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΚΤΙΚΗΣ

ΤΙ ΘΑ ΠΕΡΙΕΧΗ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἐχρειάσθη πολλὴ σκέψις διὰ τὴν ἐπιλογὴ καὶ τὴν συσκευασία τῶν ἰατρικῶν ἐφοδίων ποὺ θὰ χρειασθῇ κατὰ τὴν προσεχῆ τριετίαν ἡ κοινοπολιτειακὴ ἀποστολὴ ποὺ θὰ διασχίσῃ τὴν Ἀνταρκτική, καὶ κυρίως αἱ προφυλακαί της αἱ ὁποῖαι θὰ δροῦν ἀπὸ τὴν βάσιν τῆς Θαλάσσης Οὐέντελ. Τὰ ἐφόδια αὐτά, ποὺ ἀποτελοῦνται ἀπὸ 300 διαφορετικὰ προϊόντα καὶ 100 000 μεμονωμένα τεμάχια, ἑτοίμασε μία ἑταιρεία τοῦ Λίβερπουλ. Κατὰ τὴν ἐπιλογὴ ἔπρεπε νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν ὡρισμένοι παράγοντες, ὅπως ἡ ὑγρασία, ἡ ἕλξις, τὰ τραντάγματα, ἡ οἰκονομία εἰς βάρος καὶ ὄγκον, ἡ χαμηλὴ θερμοκρασία καὶ ἡ εὔκολος μεταχείρισις. Ὅλα αὐτὰ τὰ προβλήματα ἀντιμετωπίσθησαν κατὰ διαφόρους τρόπους, μὲ προσεκτικὴν προσυσκευασίαν καὶ τὴν χρησιμοποίησιν, ὅπου ἦτο δυνατόν, πλαστικῶν ἢ μεταλλίνων δοχείων ἀντὶ ὑαλίνων.

Εἰς τὰ κιβώτια συσκευασίας ἀντὶ καρφιῶν ἔχουν χρησιμοποιηθῆ μετάλλιναι λωρίδες. Αὐτὸ ἔγινε διὰ νὰ μὴ σχίζωνται τὰ καπάκια ὅταν ἀνοίγωνται τὰ κιβώτια καὶ νὰ μποροῦν νὰ ἀποθηκευθοῦν ὅταν πιὰ δὲν χρειάζωνται. Μπορεῖ κανεὶς νὰ λάβῃ μία ἰδέα τῆς ποικιλίας τῶν ἐφοδίων ἀπὸ ὅ,τι ἀναφέρεται ἀκολούθως: 5.000 ἀμποῦλες, 10.000 κάψες, 1.000 ἐπίδεσμοι, 575 γυάρδες γάζας, 42 θερμόμετρα, μερικαὶ χιλιάδες δισκία κ. ἄ. Ἐν ὄψει τοῦ τεραστίου ἐνδιαφέροντος τῆς ἀποστολῆς ἡ ἐν λόγῳ ἑταιρεία παρέχει τὰ ἰατρικὰ ἐφόδια δωρεάν.

ΤΑ ΣΚΟΥΤΕΡ ΑΛΜΠΑΤΡΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἄρχισαν νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τὴν ἀγορὰν Βρετανικῆς κατασκευῆς δίχρωμα μότορ σκοῦτερ "Ἄλμπατρος". Ὅλα τὰ σήμερον παραγόμενα "Ἄλμπατρος" εἶναι κίτρινα καὶ μαῦρα, καφὲ καὶ μπέζ, σκοῦρα μπλὲ καὶ ἀνοικτὰ μπλέ. Εἰς τὴν ὡραία καὶ πολυτελῆ τους ἐμφάνισι συμβάλλει καὶ τὸ δίκτυ ἀποσκευῶν ποὺ εἶναι χρωμέ. Τὸ σημαντικώτερο ἀπὸ τὰ νέα χαρακτηριστικὰ τῶν σκοῦτερ εἶναι τὸ σῶμα των, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερα χωριστὰ τμήματα καὶ ὄχι ἀπὸ ἕνα. Τοῦτο, συντελεῖ εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς ταχύτητος, τὴν εὐκολωτέραν συντήρησίν των καὶ τὴν μείωσιν τῆς δαπάνης ἐπισκευῆς.

Ἕνα ἄλλο νέον χαρακτηριστικὸν τοῦ νέου αὐτοῦ σκοῦτερ τῶν 60 μιλλίων τὴν ὥραν εἶναι ὅτι ὅλα τὰ σύρματα ἐλέγχου καὶ πεδήσεως εἶναι κλεισμένα εἰς εἰδικὰ χειριστήρια ποὺ ἀντιπροσωπεύουν τὰ τιμόνια. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ "Ἄλμπατρος στηρίζεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι εἶναι μεγάλο καὶ ταχύ. Ἐξ ἀρχῆς ἐσχεδιάσθη ὡς ἕνα ἀναπαυτικὸ διθέσιο ὄχημα μακρῶν ἀποστάσεων μὲ μεγάλην ταχύτητα ταξιδίου καὶ ἱκανότητα ταχείας ἀναβάσεως εἰς ὀρεινὰ μέρη

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ

Οἱ Ἀμερικανοὶ παίρνουν τὴν πολιτικὴν στὰ σοβαρά

Ἰδίως στὰς δημοτικὰς ἐκλογάς

Ο ΔΗΜΟΣ ΤΟΥ ΜΠΕΛΦΟΝΤΑΙΝ ΝΕΪΜΠΟΡΣ

VOTE FOR
SCHUMACHER
MAYOR
SCHMIDT
EDGER
WIESE
WELLS FARGO STAGE

«Ψηφίσατε τόν...» Οἱ ὑποψήφιοι δήμαρχοι στὴν Ἀμερικὴν χρησιμοποιοῦν πρωτοτύπους μεθόδους καὶ ἐξωφρενικὰ ἐνίοτε μέσα εἰς τὴν προεκλογικὴν ἐκστρατείαν των, διὰ νὰ προσελκύσουν τὴν προσοχὴν τῶν ψηφοφόρων τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Περισσότεροι Ἀμερικανοὶ λαμβάνουν τώρα ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν πολιτικὴν τῆς κοινότητός των παρὰ ποτὲ ἄλλοτε. Μία αὐξάνουσα τάσις μετοικήσεως ἀπὸ τὰς πόλεις εἰς τὰ περίχωρα ἔδωσε μεγαλύτερον ἐνδιαφέρον εἰς τὴν κοινοτικὴν πολιτικὴν καὶ ἡ ἀντίληψις τῆς ἰδιοκτησίας δημιουργεῖ διὰ τοὺς ἐπαρχιώτας εὐθύνας ἔναντι τῆς πολιτικῆς αὐτῆς. Οἱ κάτοικοι τῶν περιχώρων γνωρίζουν ὅτι διὰ τῆς ψήφου των δύνανται νὰ βελτιώσουν ἠθικὰ κάθε δημοσίαν ὑπηρεσίαν καὶ νὰ εἰσαγάγουν καινοτομίας. Ξέρουν ἐπίσης ὅτι ἐντὸς λογικῶν ὁρίων δύνανται νὰ ἐπιτύχουν περισσοτέρας καὶ καλυτέρας κρατικὰς ὑπηρεσίας μὲ ὀλιγώτερα ἔξοδα ἐὰν διαθέσουν προσεκτικὰ τὴν ψῆφον των.

Οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποί των συμπεριλαμβάνουν καλυτέρας ὑγειονομικὰς συνθήκας, καλυτέραν ἀστυνομικὴν καὶ πυροσβεστικὴν προστασίαν, περισσότερα καὶ καλύτερα σχολεῖα. Ζητοῦν ηὐξημένην ἀποτελεσματικότητα τῶν δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν, μείωσιν τῶν φόρων ἢ ἀνάλογον ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων φορολογίας.

Ἡ πολιτικὴ εἰς τὴν περιφερειακὴν κοινότητα στηρίζεται ἐπὶ μιᾶς οἰκείας καὶ προσωπικῆς βάσεως. Ὁ γείτων ἀντιπολιτεύεται τὸν γείτονα διὰ τὸ τοπικὸν ἀξίωμα καὶ ἕκαστος ζητεῖ τὴν ψῆφον τῶν ἀτόμων ποὺ γνωρίζει προσωπικῶς καὶ τὸν γνωρίζουν.

Τὸ Μπελφονταὶν Νέϊμπορς εἶναι μία ἀπὸ τὰς νέας καὶ γοργὰ ἀναπτυσσομένας ἀμερικανικὰς κοινότητας. Αὐτὴ εἶναι μία ἀπὸ τὰς 94 ὁμοσπονδιακὰς κοινότητας εἰς τὸν νομὸν τοῦ Σαὶν Λούϊς εἰς τὴν πολιτείαν τοῦ Μισσούρι.

Τὴν τελευταίαν πενταετίαν τὸ Μπελφονταὶν Νέϊμπορς ἔχει ἐπεκταθῆ πολὺ καὶ καλύπτει ἓξ τετραγωνικὰ μίλλια εἰς τὸ βόρειον ἄκρον τῆς πόλεως Σαὶν Λούϊς. Ἀντὶ ἑνὸς σχολείου ἔχει τώρα πέντε. Εἶχε μία μόνον ἐκκλησία καὶ τώρα ἔχει ἕξ. Εἶχε 18 δρόμους καὶ ἔχει τώρα 147. Ὁ πληθυσμὸς ἀπὸ 766 κατοίκους ἔγινε 16 000. Μία τοιαύτη ἀνάπτυξις ἐδημιούργησε ὡς φυσικὸν ἀναπόφευκτα προβλήματα διὰ τὰ ὁποῖα οἱ κάλπες ἔδωσαν καὶ ἐξακολουθοῦν νὰ δίδουν τὴν λύσιν.

Προσφάτως εἰς τὸ Μπελφονταὶν Νέϊμπορς ἔλαβεν χώραν ἡ τρίτη κατὰ σειρὰν ἐκλογὴ πρὸς ἀνάδειξιν δημάρχου, ἐφόρου, ἀστυνόμου καὶ τεσσάρων δημοτικῶν συμβούλων. Εἰς τὰς ἐκλογὰς συνηγωνίσθησαν δύο παρατάξεις. Ἂν καὶ τὰ ἀξιώματα αὐτὰ εἶναι προσωρινά, προσφέροντα ἐλαχίστην ἀμοιβήν, ἀπαιτοῦντα ἀρκετὸν χρόνον καὶ συχνάκις ἀχάριστα, ἐν τούτοις δὲν ἔχουν ἔλλειψιν ὑποψηφίων. Ὅσο ἐπλησίαζεν ἡ ἡμέρα τῆς ψηφοφορίας, ἡ προεκλογικὴ κίνησις ἐνετείνετο. Οἱ ὑποψήφιοι ὡμίλουν εἰς πολυπληθεῖς συγκεντρώσεις ὑποστηριζόμενοι ἀπὸ διαφόρους ἐντοπίους κύκλους. Τὸ κύριον θέμα ἦσαν αἱ δαπάναι τῆς πόλεως, τὰς ὁποίας ἡ ἀντιπολίτευσις ἐθεώρει ὑπερβολικὰς κατὰ τὴν προηγουμένην διοίκησιν. Ἀντιθέτως ἡ παραδίδουσα διοίκησις διετείνετο ὅτι αἱ δαπάναι ἦσαν ἐλάχισται συγκρινόμεναι μὲ τὴν ἐπέκτασιν τῆς πόλεως. Φυσικά, αἱ προσωπικότητες τῶν ὑποψηφίων ἔπαιξαν ἐπίσης σπουδαῖον ρόλον. Ἡ ἐκλογικὴ μάχη εἰς τὸ Μπελφονταὶν Νέϊμπορς—ὅπως καὶ εἰς ἄλλας κοινότητας ἦταν πράγματι δημοκρατική. Ἦτο ἡ διοίκησις τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸν λαὸν καὶ διὰ τὸν λαόν. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκλογῆς ἦσαν ἡ παῦσις τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν καὶ ἡ ἐκλογὴ ὅλων τῶν ὑποψηφίων τῆς ἀντιπολιτεύσεως, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τώρα τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἀποδείξουν ὅτι εἶναι ἀντάξιοι τῆς θέσεώς των, ἄλλως θὰ παυθοῦν εἰς τὰς ἑπομένας δημοτικὰς ἐκλογάς.

ΤΟ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΠΙΚΑΙΡΟΝ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΦΡΟΝΗΜΑΤΩΝ

ΟΙ «ΦΑΚΕΛΛΟΙ»

ΜΠΑΚΛΑΤΖΗΣ: «Ἡ προπαγάνδα τῶν ξένων ἐκμεταλλεύεται τὰς ἀδυναμίας μας»

ΑΠΟ ΤΑ ΕΣΤΕΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

76ον

Ν. Ζορμπᾶς. Κύριε Πρόεδρε, κατὰ τὸ διαρρεῦσαν δεκαήμερον ποὺ ἡ Βουλὴ ἦτο ἀποῦσα συνέβησαν εἰς τὴν χώραν σημαντικὰ γεγονότα. Τὸ ἐμπόριον ἐσταμάτησεν, ὁ ἐμπορικὸς κόσμος καὶ αἱ λοιπαὶ παραγωγικαὶ τάξεις τῆς χώρας ἀγωνιοῦν καὶ ἀπεργοῦν. Ἡ ἐκπαίδευσις ἀνεστατώθη καὶ ἀντὶ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἔλθῃ ἀπόψε νὰ μᾶς εἴπῃ πῶς σκέπτεται ἢ τί ἔπραξε διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴν ἀγωνίαν τῶν ἐπαγγελματικῶν καὶ παραγωγικῶν τάξεων τῆς χώρας ἐνεφανίσθη ἐνώπιόν μας διὰ νὰ μᾶς εἴπῃ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις κατηγόρησε τοὺς Ἕλληνας ἀξιωματικούς.

Κύριε Πρόεδρε, ὁ στρατὸς ἀνήκει εἰς τὸ Ἔθνος καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ τὸν μονοπωλήσῃ. Οἱ ἀξιωματικοὶ ἠγωνίσθησαν, ἀγωνίζονται καὶ θὰ ἀγωνίζωνται μὲ αὐταπάρνησιν καὶ αὐτοθυσίαν. Καὶ αὐτοὶ ὅμως ἀνήκουν εἰς τὸ Ἔθνος καὶ εἰς τὴν Πατρίδα καὶ οὐδεὶς δύναται νὰ οἰκειοποιηθῇ τοὺς ἀγῶνας καὶ τὰς θυσίας των. Ἐὰν τινὲς δὲν ἔπραξαν τὸ καθῆκον των, τοῦτο ἀποτελεῖ ἔρευναν τῆς ἱστορίας καὶ εἶναι σύνηθες φαινόμενον διὰ τὰς ὁμάδας τῶν ἀνθρώπων, εἰς τὰς ὁποίας εὑρίσκονται καὶ ἀσυνείδητοι.

Ε. Μπακλατζῆς. Κύριοι βουλευταί, τὸ θέμα τῆς ἐπερωτήσεως ἦτο συγκεκριμένον καὶ ἀφεώρα ἓν αἴτημα, τὸ ὁποῖον συγκινεῖ καὶ ἀπασχολεῖ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Τὸ θέμα ἦτο, ὁ καταρτισμὸς τῶν ἀστυνομικῶν φακέλλων ἐπὶ κατοχῆς καὶ τὰ πιστοποιητικὰ κοινωνικῶν φρονημάτων καὶ ἠρωτᾶτο ἡ Κυβέρνησις τί πρόκειται νὰ γίνῃ διὰ νὰ παύσουν οἱ φάκελλοι αὐτοὶ νὰ ἐπηρεάζουν καταστρεπτικῶς, τὴν τύχην ἐθνικοφρόνων πολιτῶν καὶ νὰ διαχωρίζουν τοὺς Ἕλληνας εἰς κατηγορίας πατριωτῶν καὶ μή. Καὶ ἀντὶ νὰ περιορισθῇ ἡ συζήτησις εἰς αὐτὸ καὶ ἐπ' αὐτοῦ νὰ καθορίσῃ ἡ Κυβέρνησις τὴν θέσιν της, δυστυχῶς, καὶ ὡς μὴ ὤφειλε, μετετοπίσθη καὶ ἐπεξετάθη εἰς ἄλλα θέματα καὶ ἐπίπεδα ἀπὸ τὰ ὁποῖα προέκυψαν τὰ ἑξῆς θλιβερὰ ἀποτελέσματα.

1) Ἀνεσκαλεύθη καὶ ἀνέζησεν ἕνα θλιβερὸν παρελθὸν γεμᾶτο ἀπὸ εὐθύνας καὶ συμφοράς, τὸ παρελθὸν τοῦ δοσιλογισμοῦ καὶ τοῦ Ἐαμοκομμουνισμοῦ.

2) Ἐξετέθη διὰ τῶν γενομένων ἀντεγκλήσεων καὶ θλιβερῶν ἐπεισοδίων τὸ γόητρον καὶ ἡ ἀποστολὴ τοῦ Κοινοβουλίου ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος.

3) Ὑπεδαυλίσθη κατὰ τρόπον ζωηρὸν καὶ ἀποφασιστικὸν ἡ ὑποκαίουσα πάντοτε πυρκαϊὰ τοῦ διχασμοῦ μας διὰ νὰ ἀναφλεγῇ καὶ κατακαύσῃ καὶ πάλιν ὅ,τι μεγαλειῶδες καὶ ὑπέροχον συνθέτει ἡ ἑνότης μας καὶ ἡ κοινὴ προσπάθεια. Εἶχε δημιουργηθῆ ἑνότης καὶ σύμπνοια διὰ τὸ Κυπριακὸν καὶ ἔπρεπε νὰ προκύψῃ καὶ νὰ καλλιεργηθῇ ὁ διχασμὸς διὰ νὰ τὸ παραμερίσωμεν. Ποῖος εὐθύνεται δι' αὐτὰ δὲν θὰ εἴπω. Αἰτιῶνται ὅμως Συμπολίτευσιν καὶ Ἀντιπολίτευσιν καὶ τὴν Κυβέρνησιν, διότι ὅλοι μαζὺ ἐπετρέψαμεν καὶ ἠνέχθημεν νὰ ἀχθῇ ἡ συζήτησις εἰς ἃ θέματα καὶ εἰς ἃ ἐπίπεδα ἤχθη μὲ τὰ ἀναφερθέντα ἀποτελέσματα.

Ἠκούσθη καὶ ἐκ μέρους ὡρισμένων βουλευτῶν τῆς συμπολιτεύσεως ὁ ἀφορισμός, κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ὅτι θέτει ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἐθνικὴν δρᾶσιν τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν καὶ ὅτι ἀμφισβητεῖ τὰς ὑπηρεσίας των πρὸς τὴν Πατρίδα καὶ τὰς δάφνας των εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν.

Κατὰ τῆς τοιαύτης μομφῆς ἐξανιστάμεθα καὶ διαμαρτυρόμεθα, διότι ἡμεῖς, ὅπως πιστεύομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα πιστεύομεν καὶ εἰς τὸν πατριωτισμὸν τοῦ συνόλου τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν, οἵτινες ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τέκνων τοῦ Λαοῦ ἔγραψαν ἔνδοξον ἱστορίαν καὶ ἀφῆκαν λαμπρὰν παράδοσιν διὰ τοὺς μεταγενεστέρους. Μὴ μονοπωλεῖτε, πρὸς Θεοῦ, τὴν στοργὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς Ἕλληνας ἀξιωματικούς. Ἀνήκει ἡ ἱστορία καὶ τὸ ἐνδιαφέρον εἰς ὅλους μας, διότι καὶ ἡμεῖς εἴμεθα Ἕλληνες καὶ πιστεύομεν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀλλά, κύριοι βουλευταί, ὁ διαχωρισμὸς τῶν Ἑλλήνων εἰς πατριώτας καὶ μὴ προάγει τὸν διχασμόν, τὴν μεγάλην οὐ τὴν φυλετικὴν ἀδυναμίαν καὶ ὑπηρετεῖ τοὺς ἐχθροὺς καὶ φίλους τῆς Ἑλλάδος, ποὺ θέλουν νὰ τὴν ἀδικήσουν καὶ νὰ στραγγαλίσουν τὸ δίκαιόν της. Τὰ ξένα συμφέροντα καὶ αἱ ξέναι προπαγάνδαι, ἐκμεταλλεύονται τὴν ἀδυναμίαν μας καὶ τὴν εὐπιστίαν μας πάντοτε, καὶ μᾶς ὡδήγησαν εἰς τὰς ὀλεθρίας συνεπείας μὲ τὰς ὁποίας ἐχαντακώθησαν αἱ ἐθνικαί μας διεκδικήσεις. Ἔτσι συνέβη εἰς τὸ παρελθὸν καὶ ἔτσι συμβαίνει καὶ τώρα. Ἐνῷ δὲ ἔχομεν τόσα παθήματα, οὐδέποτε ἠντλήσαμεν ἀπ' αὐτὰ τὰ ἀναγκαῖα μαθήματα, ἀλλ' ἐμμένομεν εἰς τὴν τακτικήν μας καὶ εἰς τὰ πείσματά μας.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΝΑ ΒΙΒΛΙΟ

ΤΑΚΗ ΔΟΞΑ: «Οἱ Ναυαγοί»

Σημείωμα τοῦ κ. Κ. Ν. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ

Διαβάζοντας τὸ νέο βιβλίο τοῦ φίλου μου συγγραφέα καὶ ποιητῆ Τάκη Δόξα «Οἱ Ναυαγοί», ποὺ εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ τὸ ταχυδρομήσει, δὲν εἶχα κατὰ νοῦ νὰ γράψω τίποτε γι' αὐτό. Ἄριστες ἦσαν οἱ ἐντυπώσεις μου ἀπὸ τὸ διάβασμά του καὶ χαρωπὰ τὰ αἰσθήματα ποὺ σκιρτοῦσαν μέσα μου γιὰ τὸ φίλο καὶ συμπολίτη συγγραφέα του. Μὲ τοὺς ψυχικούς μου αὐτοὺς παλμοὺς ἔκλεισα τὸ ἐκλεκτὸ βιβλίο τοποθετώντας το μὲ στοργὴ στὴ βιβλιοθήκη μου, δίπλα στ' ἄλλα ἔργα τοῦ συγγραφέα: «Οἱ ἴδιες πάντα ἱστορίες», «Ἡ ἀπολογία τοῦ καμπούρη», «Ἡ σονάτα τῶν ἴσκιων», «Πικρὴ ἐποχή», «Ταξίδια χωρὶς ἥλιο», «Λευκοὶ δρόμοι», «Μαρία Πολυδούρη», «Ἐσωτερικὴ Τέχνη».

Ἡ γοητεία ὅμως ποὺ μ' ἄφησε τὸ διάβασμα τοῦ βιβλίου αὐτοῦ δὲ μ' ἐγκατέλειψε καὶ σ' αὐτὰ τὰ ἔργα μου τῆς καθημερινῆς ζωῆς, ὥσπου ἀποκορυφώθηκε ἕνα βράδυ, ὅπου κατάμονος βρέθηκα στὸ «μπαλκόνι τοῦ Κορινθιακοῦ» ποὺ κρέμεται ἀπὸ τὴν πλατεῖα τῶν Ψηλῶν Ἀλωνιῶν τοῦ Αἰγίου. Τὴν πόλη αὐτὴ διάλεξε ὁ συγγραφέας κι' ἔκανε νὰ ξεπηδήσουν ἀπ' αὐτή, οἱ δυὸ ἀπὸ τοὺς ἥρωες τοῦ ἔργου του, ὁ Δημήτρης κι' ὁ Καπετὰν—Γλυκέρης, ἴσως γιατὶ τὴν ἀγάπησε, ἐπειδὴ κι' αὐτὸς τόσο ἀπ' αὐτὴ ἀγαπήθηκε. Εἶνε ἀξέχαστη γιὰ τοὺς Αἰγιῶτες ἡ διάλεξη τοῦ κ. Δόξα, ποὺ δόθηκε τὸν περασμένο χειμῶνα στὸν κινηματογράφο «Λοὺξ» καὶ σημείωσε τόση ἐπιτυχία γιὰ τὴν ὁποία μιλοῦν ἀκόμη οἱ πνευματικοὶ κύκλοι τῆς νύμφης τοῦ Κορινθιακοῦ.

Χιλιάδες λαμπιόνια λάμπανε κάτω ἀπ' τὸ «μπαλκόνι» ἐκεῖνο κι' ἦσαν τῆς κάτω πόλης φῶτα ποὺ ξέμακρα σχημάτιζαν δυὸ τεράστιους φωτεινοὺς βραχίονες π' ἀγκάλιαζαν τ' ἀκύμαντα νερὰ τοῦ λιμανιοῦ. Μέσα στ' ἀγκάλιασμα τοῦτο τὸ φωτεινὸ ἀργοσάλευε, λὲς ἀπὸ ὑπέρτατη ἡδονή, κάποιο καράβι λουσμένο κι' αὐτὸ στὰ ἠλεκτρικά του φῶτα.

Πέρα ξανοίγοταν ἡ θάλασσα βουβὴ καὶ μαύρη τονίζοντας τ' ἄγνωστο ποὺ μᾶς ἀγκαλιάζει. Κάποια νοσταλγικὴ μουσικὴ τοῦ διπλανοῦ νυχτερινοῦ κέντρου μ' ἔφερε στοὺς δυὸ αὐτοὺς ἥρωες τοῦ ἔργου.

Κοίταξα τὸ καράβι κι' ἦρθα στὸ μισεμὸ τοῦ Δημήτρη καὶ στὴ σκληρὴ μοῖρα τῆς μοναξιᾶς τοῦ ναυαγοῦ Καπετὰν Γλυκέρη.

Ἔτσι κατακλύστηκα καὶ πάλι ἀπὸ τὴ γοητεία τοῦ ἔργου καὶ γιὰ ν' ἀπαλλαγῶ ἀπ' αὐτὴ βάλθηκα σήμερα νὰ γράψω τὶς λίγες αὐτὲς γραμμὲς γι' αὐτό. Πρωτόλειο τοῦ Τάκη Δόξα «Οἱ ἴδιες πάντα ἱστορίες», βιάστηκε νὰ ἴδῃ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας καὶ μοῦ θυμίζει τὸ «ἐξημισυμηνήτικο» τοῦ θεατρικοῦ ἔργου τοῦ Σπύρου Μελᾶ «Ὁ μπαμπᾶς ἐκπαιδεύεται». Ζητῶ συγγνώμη ἀπὸ τὸ συγγραφέα του γιὰ τὸ χαρακτηρισμὸ ποὺ δίνω στὸ πρῶτο του ἔργο. Ὅμως τὸ ἐργάκι τοῦτο σημειώνει τὰ πρῶτα ἀμφιταλαντευόμενα βήματα τοῦ λογοτεχνικοῦ βίου τοῦ συγγραφέα. Αὐτά, στὰ κατοπινὰ χρόνια, σταθεροποιήθηκαν τόσο ποὺ τὸν ὡδήγησαν γρήγορα σὲ σοβαρὲς συγγραφικὲς δημιουργίες ποὺ ἀνάμεσα σ' αὐτὲς εἶναι καὶ τὸ πρόσφατο μυθιστόρημά του «Οἱ ναυαγοί».

Τὸ μεγαλύτερο μέρος τοῦ δράματος αὐτοῦ—γιατὶ περὶ δράματος πρόκειται ποὺ μὲ κατάλληλη διασκευή, θὰ μποροῦσε νὰ δοθῇ καὶ ἀπὸ θεατρικὴ σκηνὴ μὲ μεγάλη ἐπιτυχία—παίζεται στὴν προσφιλῆ του ἠλειακὴ πόλη, τὴ γενέτειρά του. Ὅλο τὸ ἔργο ἀποτελέστηκε ἀπὸ 287 καλογραμμένες σελίδες, μέσα δὲ σ' αὐτὲς ἐκτυλίσσεται τὸ δρᾶμα μιᾶς ὁμάδας ταξιδιωτῶν τῆς ζωῆς, ποὺ ἡ φουρτούνα τοῦ τελευταίου μεγάλου πολέμου θρυμματίζοντας τὸ καράβι τοῦ βίου τοὺς ρίχνει στ' ἀγριεμένο πέλαγο τῆς μεταπολεμικῆς κοινωνίας.

Οἱ «Ναυαγοί» τοῦ Τάκη Δόξα εἶναι ἔργο ἀντιπροσωπευτικὸ τῆς ἐποχῆς ποὺ ζοῦμε, γιατὶ συνθέτει μιὰ εἰκόνα, ἔστω καὶ σὲ μικρογραφία, τῆς ἐποχῆς αὐτῆς. Ἔργα σὰν κι' αὐτό, ποὺ συνδέεται μὲ κοσμοϊστορικὲς κοινωνικὲς τρικυμίες καὶ καταστάσεις, εἶναι προωρισμένα ν' ἀνθέξουν στὴ φθοροποιὸ δύναμη τοῦ χρόνου καὶ νὰ διδάξουν πολλὲς ἀκόμη γενιὲς ἀνθρώπων.

Διαβάζοντας τὶς σελίδες αὐτὲς διαισθάνεσαι τὸν κραδασμὸ τῆς πέννας τοῦ συγγραφέα ποὺ τρέχει πάνω στὸ χαρτὶ ζωγραφίζοντας ἐξαίσιες μορφὲς καὶ τύπους ἡρώων πρωτόγνωρους. Ἔτσι χαίρεται ὁ ἀναγνώστης βλέποντας αὐτὲς τὶς μορφὲς—τύπους:

1) Τοῦ ἐπιστήθιου φίλου ποὺ δὲ γνωρίζει τί σημαίνει ἰδιοτέλεια καὶ μπορεῖ κανεὶς σ' αὐτὸν νὰ βασισθῇ στὶς μεγάλες του ψυχικὲς δοκιμασίες δημιουργώντας ἔτσι ἀσφάλειας σταθερὸ αἴσθημα: Αὐτὸς εἶναι ὁ ἥρωας καπετὰν Γλυκέρης. 2) Τοῦ παρήγορου οἰκογενειακοῦ φίλου ἀπορφανισμένων καὶ δύστυχων γυναικῶν ποὺ τείνει νὰ ὑποκαταστήσει τὸν ἀπολεσθέντα οἰκογενειακὸ προστάτη, πατέρα καὶ σύζυγο: Αὐτὸς εἶναι ὁ ἥρωας γιατρὸς Ζαρβολῆς, σακάτης τοῦ πολέμου, ἀνώτερος τῶν ἀνθρώπινων ἀδυναμιῶν του, ὅταν φευγαλέα τοῦ φανερώνονται, γιατὶ κατορθώνει νὰ τὶς δαμάσῃ καὶ νὰ σταθῇ μέχρι τέλους ἁγνὸς τύπος, πραγματικὸς ἠθικὸς ἥρωας, 3) Τοῦ πρακτικοῦ ἐπαγγελματία—ἀνθρώπου, τοῦ ὅμοιου μὲ κεῖνο τὸ ποτάμι ποὺ βρίσκοντας ἐμπόδιο μπροστά του στρίβει σ' ἄλλη κατεύθυνση κι' ἐπιτυγχάνει εὔκολη διέξοδο: Αὐτὸς εἶναι ὁ ἥρωας τοῦ ἔργου χημικὸς Δημήτρης, 4) Τῆς πρακτικῆς γυναίκας ποὺ μᾶς θυμίζει λίγο τὴ μορφὴ τῆς...αἰσώπειας ἀλεποῦς, π' ἅρπαξε ἀπ' τὸ στόμα τοῦ ἀνόητου κόρακα τὸ κομμάτι ἐκεῖνο τοῦ κρέατος ποὺ θὰ πήγαινε ὁπωσδήποτε χαμένο: Αὐτὴ εἶναι ἡ ἡρωΐδα Ροζαλία, 5) Τῆς χιμαιρικῆς κι' ἀπροσγείωτης γυναίκας: Αὐτὴ εἶναι ἡ ἡρωΐδα Ἰωάννα, ποὺ παρ' ὅλη τὴ χιμαιρικότητα τῆς φιλοσοφίας της ἡ ἀντίληψή της γιὰ τὴν ἀξία τοῦ πόνου στὴ ζωή, μοῦ θύμισε παληούς μου λησμονημένους στίχους, σὰν αὐτούς:

Δὲν εἶν' ὁ πόνος πιὰ κακό·
εἶν' τῆς Ζωῆς ὁ στῦλος,
λεπτή, λευκὴ περγαμηνὴ
ποὺ πάνω πάντα γράφει,
ὦ, τὸ φτερὸ τ' ἀόρατο,
ἀνθρώπινο ἕνα βίο,
τ' ἀνθρώπου τὸ βιβλίο.

6) Τῆς πονεμένης μάνας ποὺ σβήνει ἀργοπεθαίνοντας μὲ τὴ μάταιη προσμονὴ τοῦ μονάκριβου παιδιοῦ της ποὺ πιὰ δὲ θὰ τὸ ξαναδεῖ. Αὐτὴ εἶναι ἡ ἡρωΐδα κυρία Ἀρτέμη, 7) Τῆς ἔμπιστης παραδουλεύτρας ποὺ ἐνσαρκώνεται στὸ πρόσωπο τῆς κυρὰ—Γραμματικῆς καὶ τέλος, 8) Τοῦ ψευτοαριστοκράτη θεληματάρη — λούστρου ποὺ μετέχει τῆς ἀνιδιοτέλειας τοῦ Γαυριᾶ καὶ τῆς μεγαλομανίας τοῦ,, ἡμέτερου Ἀρμάνδου Δελαπατρίδη! Αὐτὸς εἶνε ὁ Βαρῶνος τῶν «Ναυαγῶν».

Τὸ ἔργο γραμμένο σὲ στρωτὴ δημοτικὴ ἀξίζει κάθε ἔπαινο, διαπραγματευόμενο δὲ θέματα κοινωνικοῦ κυρίως περιεχομένου, χωρὶς πολιτικοὺς σκοπούς, μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθῇ σὰν καθρέφτης μιᾶς πτυχῆς τῆς μεταπολεμικῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

Ἡ ἐκδοτικὴ ἐμφάνιση τοῦ ἔργου εἶναι ἄψογη καὶ πολιτισμένη. Τὰ στολίδια τοῦ χαράκτη Θανάση Ἐξαρχόπουλου καλοβαλμένα στὸ κείμενο. Ἰδιαίτερα στὸ τέλος τοῦ κάθε κεφαλαίου μπῆκε στολίδι ἀνάλογο μὲ τὴ δεσπόζουσα ἔννοια τοῦ κειμένου σὲ τρόπο ποὺ μ' αὐτὸ τονίζεται ἡ ἔννοια κι' ἐπαναλαμβάνεται παραστατικὰ θυμίζοντας, κάπως, τὴ φωτεινὴ οὐρὰ στὸ οὐράνιο στερέωμα ποὺ δείχνει τὴν τροχιὰ τ' ἀστεριοῦ ποὺ πέρασε ἢ τὸν ἀντίλαλο ποὺ μᾶς ἔρχεται

ΨΑΡΙΑ P.S ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ

ΣΗΜΕΡΑ ΩΡΑ 7 Μ. Μ.
ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ
ΤΟΥ Α΄ ΠΡΑΤΗΡΙΟΥ ΜΑΣ
Ὁδὸς Κορίνθου 267
(Ἔναντι εἰσόδου παλαιοῦ Τηλεγραφείου)

ΨΑΡΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ:
Σιναγρῖδες, σφυρῖδες, τσιποῦρες, φραγκιά, λεθρίνια, κυπρῖνοι Γαλλίας, βακαλάοι, γαλέοι, ροφοί, κολέοι, μπαρμπούνια
Ὅλος ὁ πλοῦτος τῆς θαλάσσης
καὶ τὸ περίφημο: Φιλέτο σιναγρίδος, χωρὶς κόκκαλα. ΣΕ ΤΙΜΕΣ ΑΦΑΝΤΑΣΤΑ ΧΑΜΗΛΕΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ
ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΥ «ΛΟΥΞ»
(Μαιζῶνος 103)

Ἐπανελθοῦσα ἡ κ. Μαρία Πανταζῆ, ἀπὸ τὸ ταξεῖδι της ἀνὰ τὴν Εὐρώπην καὶ ἐπισκεφθεῖσα ὅλες τὶς ἐνδιαφέρουσες Σχολὲς Γαλλίας, Ἰταλίας καὶ Γερμανίας εἶναι διατεθειμένη νὰ ἐφαρμόσῃ τὰς νεωτέρας μεθόδους Κομμώσεως καὶ Βαφῶν εἰς τὴν ἐκλεκτὴν πελατεῖαν της.

Καρδιογράφος
Νεωτάτου τύπου μηχάνημα Ἠλεκτροκαρδιογραφίας (Philips) ἀπολύτου ἀκριβείας διὰ τὴν ἔγκαιρον διάγνωσιν καρδιακῶν νοσημάτων, ἐγκατεστάθη ὑπὸ τοῦ Ἰατροῦ
ΜΙΧ. ΣΤΑΘΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΑΤΡΑΙ
Κανακάρη 157

Ἡ καθημερινή μας ἐγκυκλοπαιδεία

ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΕΠΟΧΑΣ

Ἀπὸ παναρχαίων ἤδη χρόνων παρατηροῦμεν ὅτι εἰς διαφόρους λαοὺς γίνεται χρῆσις διαφόρων ἀντικειμένων, ὡς χρημάτων, διαφόρων πραγμάτων, ποὺ οἱ λαοὶ εἶχαν ἢ ἔχουν προχειρότερα.

Λαοὶ κυνηγετικοὶ μεταχειρίζονται συνήθως δέρματα ζώων, ὡς π.χ. καὶ σήμερα ἀκόμη, τὸ δέρμα τοῦ κάστορος εἰς πολλὰ μέρη τῆς πολιτείας τοῦ Χούδσωνος εἶναι τὸ κυριώτερον μέσον τῶν συναλλαγῶν.

Παρ' Ὁμήρῳ, αἱ τιμαὶ ὡρίζοντο πολλάκις μὲ βάσιν τὰ βώδια.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν γουναρικῶν καὶ ζώων, πολλὰ ἄλλα πράγματα ἐχρησίμευαν καὶ χρησιμεύουν ἀκόμη ὡς χρῆμα. Οὕτω ὑπάρχουν καὶ κογχύλια καὶ ἄλλα ὄστρακα ὡς χρήματα εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας, τὴν Ἄνω Κίναν καὶ τὴν Νότιον Ἀφρικήν, τὸ ἁλάτινον χρῆμα, δηλαδὴ τὸ ἅλας ὡς χρῆμα εἰς τὰ κινεζικὰ καὶ βιρμανικὰ ὅρια καὶ εἰς τὴν Κεντρώαν Ἀφρικήν, τὸ ἐκ τεΐου χρῆμα ἢ μᾶλλον τὸ τεῖον ὡς χρῆμα εἰς τὴν Βόρειον Ἀσίαν καὶ Σιβηρίαν, οἱ φοίνικες, χουρμάδες, ὡς χρῆμα εἰς τὴν ὄασιν τοῦ Σιμάχι, τὸ ἐκ κακάου χρῆμα τῶν παλαιῶν κατοίκων τοῦ Μεξικοῦ καὶ τέλος εἰς Μαιριλάνδην καὶ Βιργινίαν ὡς χρῆμα ἐχρησίμευεν ὁ καπνός. Εἰς τὴν Βιργινίαν μάλιστα τὸ 1618 διετάχθη ἀναγκαστικὴ κυκλοφορία τοῦ καπνοῦ ὡς χρήματος.

Ἄξιον παρατηρήσεως εἶναι ὅτι οἱ Κινέζοι μετεχειρίσθησαν μὲν τὰ πολύτιμα μέταλλα ἀνέκαθεν ὡς χρῆμα, ἀλλὰ ζυγίζοντες αὐτὰ ὡς ἁπλοῦν ἐμπόρευμα δὲν ἀπέδωσαν εἰς αὐτὰ τόσον ἰδιάζον θέλγητρον, ὅπως οἱ λοιποὶ λαοί.

Ἐκ τῶν ἱστορικῶν αὐτῶν δεδομένων βλέπομεν ὅτι εἰς τὰς πρώτας ἀρχὰς τοῦ πολιτισμοῦ εὑρισκόμεναι αἱ κοινωνίαι καὶ βραδύτερον ἀκόμη μεταχειρίζονται αὐτούσια τὰ πράγματα ὡς χρῆμα καὶ ἐξ αὐτῶν συνάγομεν τὴν ἀρχὴν ὅτι τὸ χρῆμα δέον νὰ περιέχῃ κυρίως ἐν ἑαυτῷ τὴν πραγματικὴν ἀξίαν του.

Ἀπὸ τὸ μοναδικὸν παράδειγμα τῶν μαύρων τῆς Ἀφρικῆς, ποὺ ἔχουν κατὰ συνθήκην νόμισμα τὰ στερούμενα ἐσωτερικῆς ἀξίας «μακούτια», σπόρους καρποῦ τινος, παρεσύρθη ὁ ὀξυνούστατος κατὰ τὰ ἄλλα Γάλλος φιλόσοφος Μοντεσκιέ, 1689—1755, καὶ ἔγραψεν ὅτι τὸ «χρῆμα εἶναι ἕνα σύμβολον, ἕνα σημεῖον παριστῶν τὴν ἀξίαν παντὸς πράγματος».

Ἡ ἱστορία, ὅμως, τῶν ἐθνῶν διδάσκει ὅτι ἡ κατὰ συνθήκην παραδοχὴ ὡς νομισμάτων χρήματος στερουμένου ἐσωτερικῆς ἀξίας, χρήματος συμβολικοῦ καὶ σπανιωτάτη εἶναι καὶ παρὰ τὴν φύσιν, διότι μόνον τὰ περιέχοντα ἐν ἑαυτοῖς ἀληθῆ ἀξίαν ἐμπορεύματος χρήματα διατηροῦν τὴν ἀξίαν των.

Λίαν ἐνωρὶς ἀπαντᾷ εἰς πολλοὺς λαοὺς ἡ χρῆσις τῶν μετάλλων διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ χρήματος καὶ ἡ χρῆσις αὐτὴ βαθμηδὸν γενικεύεται. Τὰ μέταλλα ἔχουν ἀληθῶς ὅλα τὰ συστατικὰ τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὸ χρῆμα: Ἔχουν «ἐσωτερικὴν ἀξίαν», πού, ὅπως ἐξηγήσαμεν ἀνωτέρω, εἶναι ἡ βάσις τοῦ χρήματος. Ὁ δίδων ἕνα ὡρισμένον ἀντικείμενον λαμβάνει εἰς ἀντάλλαγμα ἴσην ἀξίαν μετάλλου καὶ μένει ἱκανοποιημένος διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι παίρνει πίσω τὴν ἀξίαν τοῦ ἀντικειμένου ποὺ ἔδωσεν, ἀποκτᾷ καὶ ἕνα ἀντικείμενον ζητούμενον κατὰ προτίμησιν ὑπὲρ πᾶν ἄλλο πρᾶγμα. Τὰ μέταλλα εὐκόλως φυλάσσονται διατηρούμενα σχεδὸν ἀναλλοίωτα. Εἶναι δὲ ὄγκου λίαν μετρίου καὶ ἀναλόγου, πρὸ πάντων ὁ χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος, διότι οὔτε ὁ σίδηρος ἕνεκα τοῦ μεγάλου ὄγκου, οὔτε ὁ ἀδάμας ἐξ αἰτίας τῆς σμικρότητός του καὶ τοῦ ποιοῦ του θὰ ἦσαν κατάλληλοι. Τὰ μέταλλα διατηροῦν κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον παντοῦ καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐποχὰς τὴν ἀξίαν των.